

H RANICKÝ Z P R A V O D A J

ČTVRTLETNÍK O DĚNÍ V HRANICÍCH, STUDÁNCE, PASTVINÁCH A TROJMEZÍ

Vážení spoluobčané,

blíží se čas Vánoc. A již nyní je jednoznačné, že to budou jedinečné Vánoce, bohužel ne v pozitivním smyslu. Vývoj pozitivních případů nestoupá, to však nelze říct o hospitalizovaných a už vůbec ne o úmrtích. Je tedy více než pravděpodobné, že i když všechna omezení zaberou, tak dojezd případů, které již v populaci jsou, bude tak pozvolný, že nějaká rozvolňování budou otázkou prosincových dnů.

Již nyní je jasné, že naše tradiční vnitřní akce typu České Vánoce, koncerty v kostele, posezení pro seniory, mikulášská diskotéka a další, se letos nejspíš neuskuteční, doufám ale, že se alespoň v nějaké formě podaří rozsvícení vánočního stromu na náměstí.

A tak vám alespoň touto cestou přeji, aby tahle divná doba co nejdřív skončila a mohli jsme všichni zase naplno žít. Rok 2020 se prostě nepovedl, ale ten další bude určitě o dost lepší!

Starosta obce Daniel Mašlár

Výlepkové válce na Masarykově náměstí v Hranicích prošly proměnou

Již v pondělí 19. 10. 2020 na městské facebookové skupině byli občané Hranicka upozorněni, že se tři válce v centru města brzy promění. Druhý den pak Agentura BOOM naistalovala několik speciálních fólií potisknutých tématy, které se připravovaly několik měsíců.

Nápad posunout nepříliš využívané a poměrně nevzhledné plakátovací plechové plochy k nějakému funkčnímu a zároveň estetickému účelu mělo vedení města již před rokem. Tehdy se spustil poměrně zdlouhavý proces, kdy byly na Radě města diskutovány a

odsouhlaseny tři témata, zatím pracovní nazvané PŘÍRODA, HISTORIE A SOUČASNOST, vše týkající se Hranicka.

Ke spolupráci na prvním tématu byli osloveni Bc. Erika Smrtová, která zpracovala téma perlorodky a napsala úvod o naší přírodě, PhDr. Josef Levý pak přispěl textem i fotografiemi o turistice. Text o „naší“ vzácné škebli byl velmi zajímavý, ale ukázalo se, že je pro náš účel příliš detailní, a tak paní Smrtová ochotně krátila. Tato verze pak putovala na korekturu a pak již překladatelce Janě Petříkové.

Pokračování na straně 11

ZÁKLADNÍ ŠKOLA INFORMUJE

Letošní školní rok máme na-plánováno spoustu sportovních, kulturních a environmentálních akcí. Bohužel, současná situace nám zatím umožnila uskutečnit pouze několik z nich.

Cesta za pokladem

Dne 23. 9. 2020 se 4. třída ZŠ Hranice vydala hledat poklad do krásné pastvinské přírody. Cestou jsme plnili různé záludné úkoly a luštili křížovky, které jsme potřebovali k nalezení již zmíněného pokladu. Poznali jsme na vlastní kůži rčení, že nejkrásnější příroda je tam, kam člověk ještě nevstoupil. I rodilí hraničtí mnohdy netuší, jaké krásy se jim za humny skrývají. Příroda bez odpadků, drobní bezobratlí živočichové a krásní skokani, které jsme potkali cestou, udělali dětem opravdu velkou radost. Viděli jsme také

dravou larvu vážky, kterou se jen tak v přírodě nepodaří zahlédnout.

Díky paní Smrtové, která je z agentury Ochrany přírody a krajiny ČR a která nás provázela, jsme měli možnost blíže se seznámit s životním cyklem chráněné perlorodky říční. Jak těžký život takový malý živočich má, si jen člověk dokáže těžko představit. A jaký byl poklad?? Drobné dárky z oblasti ochrany přírody. Děti si uvědomily, že aktivní ochrana přírody je mnohem důležitější, než materiální dárky.

Kateřina Křížová, třídní 4. třídy

Projekt „Uklidíme Česko“

Rádi jsme se i letos zapojili do výzvy „Uklidíme Česko“. Úklid proběhl v pátek 18. září a zúčastnili se ho žáci 6. a 9. třídy. Již předem si žáci vytipovali místa, kde je nepořádek a je potřeba ho uklidit. Šestáci se vydali směrem

na Ebmath a deváťáci se vydali směrem na Trojmezí. Nasbírali jsme 10 plných pytlů nepořádku. Na závěr jsme se sešli u rybníka v Trojmezí a upekli jsme si vuřty, deváťáci si společně se šestáky zahráli na schovávanou a šiškovanou. O nasbíraný odpad se postarali zaměstnanci Technických služeb města. Doufáme, že uklizená místa takto zůstanou dlouhou dobu.

72 hodin

I letos na podzim jsme se rozhodli zapojit do projektu 72 hodin. Přihlásili jsme se do dvou akcí. Jedna byla zaměřená na úklid v okolí Hranic a druhá na výsazení ovocného sadu. Bohužel, díky situaci s koronavirem jsme uklízecí projekt museli zatím odložit. Zato výsadbu sadu se nám povedlo zrealizovat před uzavřením školy. Bylo to ale jen tak tak. V úterý 13. října pracovníci technických služeb přivezli sazenice stromů, deváťáci dopoledne vykopali jámy a

v rámci pracovních činností stromky stihli vysadit. Ovocné stromy byly vysazeny v blízkosti školy na pozemku města, který je vedený jako ovocný sad, ale stromy tam nebyly. Vysadili jsme celkem 25 kusů jabloní, hrušní a třešní. Deváťáci byli opravdu velmi šikovni, stromy vysadili, zatloukli kůly a stromy k nim přivázali. Nakonec na kmeny stromků upevnili ochranu proti okusu. Sad nyní vypadá opravdu skvěle, už se těšíme na první sklizeň. Úklidovou část projektu zorganizujeme, jak jen to bude možné a dovolí nám to situace s koronavirem.

R. Benešová EVVO koordinátor

Poznámka:

Projekt 72 bude probíhat v náhradním termínu, kdy se zapojí i hraničtí dobrovolníci a žáci.

Pro přihlášené máme již připravena trička, která symbolizují ochranu přírody.

Zapojení učitelů do akcí

Letošní ročník akce nazvané Běh městem měl za úkol finančně přispět na rehabilitace Aničky Stehlíkové z Aše. Pedagogové naší školy ve složení tří silných mužů a dvou bojovných žen (Vojtěch Štěpán, Jiří Tůma, Jiří Pulkert, Nikola Kostrounová a Markéta Dorotovičová) se rozhodli podpořit dobrou věc. Vytvořili pětičlenný tým a zaběhli štafetu na 800 m. Ze sedmi týmů se umístili na 4. místě. Nejenže počasí přálo a panovala dobrá nálada, ale navíc se celá akce konala v den, kdy se před 98 lety narodil Emil Zátopek.

Děkujeme všem za podporu a budeme se těšit na příští ročník! Za pětičlenný tým Učitelé ZŠ Mgr. Markéta Dorotovičová

Distanční výuka

Po oznámení žákům, že opět nastává distanční výuka, mě potěšilo, že žáci nám říkali, že chtějí chodit do školy (samozřejmě ne všichni) a proč nemůžou, když u nás není tolik nakažených. Vše jsme jim důkladně vysvětlili, jaká je situace, jak se mají chovat, aby se zase mohli vrátit do školních lavic.

Učíme na dálku pomocí programu Teams a ti žáci, kteří nemají možnost připojení, si chodí do školy pro připravená zadání.

Děkují všem učitelům za pracovní nasazení, technickým zaměstnancům za příkladný úklid školy, žákům a rodičům za spolupráci. Dále bych chtěla vyzdvihnout pravidelnou sponzorskou pomoc fir-

my Heinz - Glas Decor s.r.o., Hranice, která nám finančním darem přispěla na ceny pro žáky na školní akce. Moc si toho vážím, protože spolupráce s podniky je dokladem toho, že si navzájem uvědomujeme společné soužití dětí, zaměstnanců a zaměstnavatelů v jednom městě.

Webové stránky školy

Předpokládám, že většina rodičů, žáků a občanů zaregistrovala, že od září máme novou tvář webovek, o které se stará Ing. M. Ševčík. Děkuji panu Mgr. J. Pulkertovi, který spravoval leta školní web, který i sám navrhl. Odkaz na webové stránky školy: www.skolahranice.cz

Přeji všem občanům pevné zdraví a doufám v lepší zítřky.

PhDr. H. Levá, ředitelka ZŠ Hranice

Co nového přinesl podzim do naší mateřské školy

Začátek nového školního roku v naší mateřské škole proběhl velice příjemně. Předškoláky jsme společně s rodiči vyprovodili do základní školy. Rozloučení s nimi, které mělo být původně venku na školní zahradě, se kvůli nepříznivému počasí muselo přesunout nestandardně do školní jídelny. To ale nikomu náladu nepokazilo. Rozloučení, ač v rouškách, bylo dojemné. Maminkám ukápla nejedna slza. Jedna důležitá kapitola života jejich dětí se uzavírá, nová na ně čeká a my jsme rádi, že jsme byli u toho.

Zároveň s vyprovázením prvňáčků nás čekal neméně důležitý úkol. Přivítat do naší školky nové přírůstky. Některé přicházely s očekáváním, s radostí, jiné se strachem.

Ať tak, či onak, dva měsíce nového školního roku jsou úspěšně za námi. Prvňáčci si sice školu zatím moc neužili, ale věříme, že jsou připraveni se učit i za současných neobvyklých podmínek. A naše „nové“ dětičky si také zvykly. Už vědí, kdy je svačina, kdy si hrajeme, kde je umývárna atd. Jsou samostatné a našly si zde kamarády. Milí rodiče, pokud doma pláčou, že do školky nechťejí, nebojte se a věřte nám. Přestanou plakat, jen se za vámi zavrou dveře.

Naštěstí děti ve školce nepociťují žádná zvláštní opatření nebo obavy spojené s dnešní dobou. Jediné omezení, které nás postihlo, je zrušení všech akcí. Čekalo nás spo-

lečné sázení stromů a ovocných keřů i s opékáním vuřtů v rámci spolupráce se společností

Heinz-Glas Decor s.r.o. Nemůžeme uskutečnit ani Podzimní vyrábění s rodiči, ani již tradiční Večerní strážidlení na zahradě mateřské školy. Zrušit jsme museli také veškerá divadelní představení naplánovaná do konce kalendářního roku. Je to škoda. Věříme ale, že si vše brzy vynahradíme.

Neklesejme na mysli, hlavu vzhůru a věřme, že se zase vše co nejdříve vrátí do normálu.

Za kolektiv MŠ Bc. Kateřina Lewová

Foto: Blanka Švihlová

Rozhovor s Mirkou Dzianovou

To, že je naše poloha specifická – je každému jasné. Ještě více mi to došlo, když se naši psi – huskouni – rozhodli prozkoumat okolí a vůbec nedbali toho, že překračují státní hranici. Za pár okamžiků se ocitli v Německu a bylo zle. Se studem přiznávám, že se nám to nestalo poprvé – naši čtyřnozí dobrodruzi využijí každou naši nepozornost, kdy můžou vyrazit za poznáním. Přitom mají pravidelný pohyb, včetně mushingu. Takže pomoc při jejich hledání od paní Dipl. Ing. Mirky Dzianové jsme využili už víckrát a já si řekla, že službu této (nejen) psí andělky představím i těm, kdo mají spořádané domácí mazlíčky. S rodinou Karlovaračkou, která nyní žije v Německu ve městě Plauen, jsme rozhovor realizovaly přes email. Nezkrácený rozhovor najdete na www.mestohranice.cz

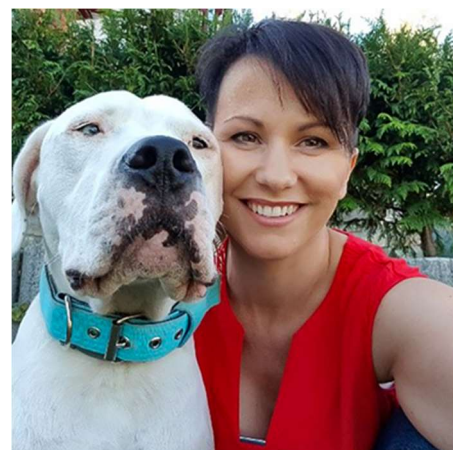
Pracujete pro Euregio Egrensis AG Sachsen/Thüringen, věnujete se tedy ve své profesi přeshraniční spolupráci, ale i ve svém volném čase využíváte kontakty na české i německé straně ke své dobrovolnické aktivitě – dohledávání ztracených psů a jejich navrácení k majitelům. Kdy, jak a proč jste dospěla k tomuto „koníčku“?

Moji rodiče pracovali celý život v lese a díky nim jsme měla k přírodě vždy velmi blízko. Takže jsem se po bakalářském studijním programu „Právní specializace“ rozhodla studovat na Fakultě životního prostředí. Já už od malička milovala zvířata a hlavně psy, říkali mi psí máma. Bohužel jsem si svého vlastního nikdy dopřát nemohla. Rodiče byli názoru, že pes v bytě je týrán. Chodila jsem venčit pejsky jiným lidem, např. seniorům. Svého prvního psa jsem si pořídila až teď, kdy mi to práce dovolila a usadila jsem se v Ně-

mecku. Pes je pro mě víc než jen zvíře, je parťák, člen rodiny a jsme na sebe tak moc navázaní, že si vůbec nedokážu představit, že by se mi zatloul. Jednou se mi to bohužel stalo, když k nám dorazila psí puberta. Bylo to 5 nejdelších minut, kdy jsem pak začala panikařit. Bohudík se během chvíle sám vrátil. Díky tomu jsem se dostala k tomuto tématu. Intenzivněji se tomu věnuji pár let, kdy jsem se stala jedním ze správců facebookové stránky „Ztracení a nalezení psi u hranic“. Společně s Danou Cerny řešíme převážně německy hovořící země. Já žiji v Německu a ona v Rakousku, kde má více kontaktů. Toto je velmi důležité, jelikož s rakouskými útluky a spolky je opravdu těžká spolupráce a v jejich očích jsme často všichni jenom tyrani. Sdílíme i slovenskou hranici a v Polsku máme také úžasnou podporu. Za ty roky jsme si vybudovali osobní přátelské kontakty s různými útluky, ochranáři zvířat, ale i policií nebo s městy a obcemi. Tuto důvěru jsme si však museli pracně získat a moc si jí vážíme. Bez těchto kontaktů by to opravdu nešlo a myslím, že si toho jsou vědomy obě strany.

Co je tedy Vaší profesí, pracovní náplní – našla jsem, že jste mmj. koordinátorka pro mapování vlků...?

V EUREGIU EGRENSIS pracuji jako projektový koordinátor a manažer síťování, provázím projekty a kontroluji, zda vše proběhlo tak, jak to žadatel uvedl, dále pomáhám s hledáním projektových partnerů, jsem zapojena do dalších EU nebo přeshraničních projektů a mimo jiné podporuji Landratsamt Vogtlandkreis (Okresní úřad Vogtland). Monitoring vlků mě moc zajímá, ale neprovádím ho. Ani bych to časově nemohla stíhat. Ale díky dohledávání

Mirka Dzianová se svým psím miláčkem Diegem (Lauro de los Escorpiones Blancos)

psů jsem se jednoho dne zapojila do hledání polovlka Baklyho, kterého adoptovala z útulku Štěpánka Kadlecová z Vejprtu.

Tato zkušenost se stopováním psa Štěpánku tak fascinovala, že když se objevily první zprávy toho, že se asi po cca 200 letech do Krušných hor vrátil vlk, přihlásila se jako dobrovolnice do vlčích hlídek u hnutí Duha (<https://www.selmy.cz/>), také píše knihu.

V rámci přeshraniční spolupráce s podporou programu spolupráce Svobodný stát Sasko-Česká republika 2014-2020, vznikl také velký projekt „Objektivní akceptace vlka v člověkem pozměněné přeshraniční krajině (OWAD):

<https://owad.fzp.czu.cz/cs/>,
<https://www.navratvlku.cz/>.

Takové přeshraniční projekty mne vždy velmi těší, ale mohlo bych jich být více.

Můžete popsat, jak nejčastěji funguje záchrana zatoulaných mazlíčků, a mohla byste zmínit některé zajímavé příběhy? Psala jste mi také o tom, že záchranářství může mít i stinné, až nelegální stránky, že se za záchranářku neoznačujete. Můžete to rozvést?

Dříve jsme seděli u počítače nebo mobilu od rána do noci, aby nám ne-

unikl žádný pes, který potřebuje pomoc. Bohužel to takto nešlo dlouho. Bylo to velmi psychicky náročné, člověk se nevěnoval naplno práci, rodině, přátelům, ale ani svému čtyřnohému parťákovi, který si to zaslouží. Je s námi jen velmi omezenou dobu a je třeba si užít každou chvíli, kterou spolu můžeme trávit. Nyní nám většinou píšou lidé nebo útulky sami, popř. když náhodou na něco narazíme nebo nás někde někdo označí.

Zjistíme důležité informace včetně fotografie psa. Vytvoříme dvojjazyčný příspěvek na našich facebookových stránkách a sdílíme do skupin dle místní příslušnosti. Jako první se sdílí do nejlepší stránky, kterou je facebooková stránka „Ztracení a nalezení psů“. Funguje na bázi dobrovolnictví a psi se řadí do alb, což málokdo dělá, protože je to velmi náročné. Dále se to sdílí do příslušných zahraničních skupin, se kterými spolupracujeme, a dále kontaktujeme i místní spolky, útulky, ale i obce nebo města. Například u husků to jsou 4 útulky, 3 spolky ochránců zvířat, 8 facebookových skupin v Sasku a Bavorsku, bavorská policie, města a má kamarádka, co se specializuje na husky, a pokud se někde nějakých v Sasku najde, tak kontaktují převážně ji. Pokud je to možné, tak jsem už byla na fyzickém hledání psa. Často mě to stojí i mé vlastní finance, mnoho najetých kilometrů, mnoho telefonátů. Nejen, že pomáhám dohledávat ztracené psy nebo nalezeným hledám majitele (mezinárodně), ale je mnoho dalších činností s tím spojených. Např. se na mě obrací s žádostí o pomoc při podezření na týrání, řešení množření, ale pomáhám i s umístováním psů. Jeden případ byl pes, který byl nalezen u pána, který v Německu zkolaboval a musel do

nemocnice. Obrátili se na mě, že majitel je Čech, tak zda mohu pomoci najít jeho rodinu, aby si pejska vyzvedli. Ve spolupráci s místní městskou policií Rotava jsme zjistili, že pán je bezdomovec a rodina o něj ani o psa nemá žádný zájem. Pán z nemocnice pak odešel a nikdo o něm nic nevěděl, po psovi se nesháněl a prý už ani nevěděl, kdo pořádně je. Rodina, která se o psa v Německu starala, o něj projevila zájem, a tak jsme řešili, jak to udělat legální cestou. Tento příběh dopadl dobře, pejsek tam zůstal. Byla jsem ho i několikrát navštívit a pes se tam chová, jako kdyby tam odjakživa patřil. Takové příběhy potom člověka motivují, že to opravdu má smysl.

Pejsek dostal v Německu jméno Goro a žije šťastný život.

Já si moc vážím lidí, kteří nezištně dobrovolně pomáhají. Takové lidi moc ráda podpořím a s takovými lidmi i ráda spolupracuji. V záchranářství je mnoho černých ovčí, kteří to dělají z různých sobeckých příčin, ale pomoc zvířatům to bohužel není. Točí se v tom hodně peněz, a to je vždy příležitost, jak to využít ve svůj osobní prospěch. Zakládá se mnoho nových spolků s netransparentním účtem, kdy vlastně není žádná možnost využití darovaných příspěvků

ověřit. Lidé se o to ani nezajímají, protože mají dobrou víru v to, že to jde na zvířátka.

Máme tu spolky, které si hrají na orgány státní správy, chodí domů k lidem a domáhají se kontroly zvířete, dochází zde k zastrašování, vyhrožování a jiným mafiánským praktikám. Některé spolky nezveřejňují nálezy zvířat a rovnou je dávají protizákonně do adopce. Odmítají vydávat neočipované psy s výmluvou, že majitel bez čipu nemá možnost, jak vlastnictví zvířete dokázat, což je samozřejmě hloupost. Nejednou jsem lidem pomáhala psa z takového spolku dostat. Objevují se zde časté „záchranářské krádeže“ zvířat.

Bohužel všechny tyto věci hází špatné jméno na záchranářství jako takové, což je opravdu smutné a na ty, kteří to opravdu dělají srdcem, se již nedostane a ti to často táhnou ze svých soukromých prostředků a živoří. Proti takovým spolkům a pseudoútlukům budu vždy kriticky vystupovat, i když to často schytám od jejich zaslepených fanatických stoupenců. Jde mi o zvířata. Někdo si řekne, ale tak hlavně že pomohou nějakým zvířatům, že nalezená zvířata mají nový hezký domov. Ono to je hezké, než zjistíte, že je to často jen póza, kolik zvířat nedostane potřebnou péči, kolik zvířat zde zbytečně umře, nebo pokud se jedná o vašeho vlastního psa, kterého vám odcizí, protože usoudí, že pes se u vás nemá dobře, protože smutně kouká. Oni to totiž poznají i z fotky. Nebo pokud se na daný spolek obrátíte se žádostí o pomoc se zraněným zvířetem a oni vám sdělí, že ho tam máte nechat, že stejně zdechne.

Dále tu jsou fanatičtí ochránci zvířat odsuzující téměř všechno včetně jakýchkoliv aktivity se psem, sportování se psem, musherství, trénink

psa, vše je týrání. Pejsek má ležet hezky doma v postýlce, papat a chodit na procházky. Bohužel takto dnes často záchranářství vypadá. Proto se záchranářkou nechci nazývat. Pomáhám jen v rámci svých možností. A když si zvířata brát domů nemohu, tak podporuji materiálně ty, co fyzicky pomáhají (v ČR i v Německu). Mrzí mě, že se o ta zvířata nepostará stát a že vůbec takové spolky musí vznikat.

Vím, že jsem teď napsala mnoho negativních věcí a teď asi mnoho lidem vrtá v hlavě, zda ještě vůbec pomáhat, či ne. Má odpověď je rozhodně **ANO**, pomoc je potřebná, jen prosím dobře přemýšlejte, koho podpoříte. V dnešní době sociálních sítí a internetu je mnoho možností, jak si spolek, útulěk ověřit. Zajedte tam a ptejte se. Pokud chcete podpořit materiálně, doporučuji je kontaktovat a zeptat se jich, co konkrétně potřebují, abyste nedarovali, co není vhodné. Můžete ale také pomáhat seniorům s venčením psa, návštěvou veterináře nebo s koupí krmení. Pro osamocené seniory jsou zvířata většinou to poslední, co mají a dodávají jim pocit, že nejsou sami. A jsou i takové spolky, co seniorům zvířata odebírají a tlačí na ně psychicky, že se jinde budou mít lépe (další hyenismus).

Jaké máte jiné koníčky – vím, že se svým psem sportujete, účastnila jste se (s naší knihovnicí Blankou a její Cecilou) závodu Mud Dog Race. Máte ještě na něco jiného čas? Jak jste se dostala do Německa a kde se cítíte být doma?

Mé koníčky jsou opět spojené jak jinak než se psem. Mít takového psa je velká zodpovědnost a znamená to hodně odpírání a mnoho času. Psům jako mám já nestačí jen procházky. Potřebují práci, pocit z dobře odvedené práce, a hlavně zaměstnat hla-

vu. Unavený pes = šťastný pes i majitel. Proto jsem se v Německu rozhodla, že začnu navštěvovat cvičák už i jen proto, abych psovi mohla dopřát běhat navolno a nebála se, že se mi zaběhne. Argentinská doga je lovecké plemeno, šlechtěné na lov pum a divočáků. Baví ho kousání (lovení) a stopování, takže jsme se vrhli na sportovní kynologii. Panička se také potřebuje po té sedavé práci hýbat, tak není nic lepšího než to skloubit, a tak jsme začali s canicrossem. Nejsem žádný velký běžec, aby se u toho pes stačil pořádně unavit, a tak jsem byla nucena si po více jak 25 letech pořídit opět kolo, později koloběžku a začali jsme s Bikejörkingem a Dogscooteringem. Mud Dog Race byla obrovská výzva a šílená jízda, ale neskutečný zážitek a příští rok se tam s Blankou určitě uvidíme znovu. Blanku znám také díky dohledávání psů.

Dogscootering v Krušných horách

B. Švihlová s Cecilou během MudDog Racu v září 2020

Teď jsem začala s fotografováním a stříhám různá videa.

Začátky v Německu nebyly vůbec snadné. Moc jsem neuměla němcky, a tak jsem si hledala práci takovou, kde mohu pracovat i bez toho. Začátky jsem si odmakala v lakovně, byla jsem tam jediná žena. Později jsem měla to štěstí a narazila na inzerát od EUREGIA EGRENSIS. Poslala životopis a zúčastnila se pohovoru. A vyšlo to. Mám svou práci moc ráda, je to práce snů. Úžasný kolektiv, různorodá práce, jako státní zaměstnanec potkávám mnoho velmi zajímavých lidí, účastním se různých akcí na obou stranách hranice. A velká výhoda: často mluvím česky, a i mohu brát často svého čtyřnohého parťáka s sebou. A kde se cítím být doma?

Já jsem Krušnohorec. Na tom se nikdy nic nezmění. Krušné hory miluji a každou možnou volnou chvíli i dovolenou trávím právě zde. Vogtland je také velmi krásný. Má krásnou přírodu, lidé jsou zde milí, a proto se zde i cítím tak dobře. Líbí se mi zde, určitě bych tu chtěla zůstat a usadit se natrvalo. Mám tu své přátele, práci, koníčky a do ČR to mám kousek.

Je něco, co byste vzkázala do Čech?

EUREGIO EGRENSIS sblíží lidi na obou stranách hranice. Spolupráce je velmi důležitá nejen pro orgány státní správy a integrovaný záchranný systém, ale i pro obyvatele. Předsudky jsou asi to nejhorší. Přijde mi úžasné, když se lidé přeshraničně navštěvují, pořádají různé akce a setkávají se jako dobří sousedé. Při březnovém lockdownu se tato vzájemná propojenost a potřeba velmi silně projevila.

A co se týče pejskařů? ČIPUJTE a REGISTRUJTE!!! Nejde o to, zda je to nařízené nebo ne, jestli máte pejska

jen na dvoře. Jak jsem psala již výše, stát se může cokoliv, pejska vám ukradnou nebo se zatoulá a je problém. Opravdu to funguje a pomáhá (pokud nenarazíte na záchranáře - amatéra). Očipovat se dají i kočky.

Ohledně registrů je to u nás velmi složité, protože jsme dopustili vytvoření 15 soukromých registrů, které komplikují dohledávání. Pořád přibývají další, o kterých útulky ani lidé vědět nemusí a je problém. V rámci Hranic by pro mě nejdůležitějším aspektem pro výběr registru bylo, zda je mezinárodně propojený, což jsou v dnešní době jen 3 registry. Národní registr (NRMZ), Backhome a nový Pet2me. Tyto informace je možné ověřit přes stránky <http://www.petmaxx.com/>, které prověří čip v mezinárodních regist-

rech. Používám útulky v zahraničí. I chytré české hlavičky vytvořily aplikace, které jsou schopné prověřit více českých registrů najednou a to jsou:

<https://komupatrim.cz> a <https://www.najitzvire.cz>.

Já osobně mám psa registrovaného v 6 registrech ve 3 zemích (pouze 2 jsou placené). A vzkaz pro „záchranáře“? Pokud to chcete dělat, dělejte to aspoň dobře a v souladu se zákonem. S čistým svědomím a vědomím a hlavně srdcem.

A asi největší prosba. **NEKUPUJTE** psy bez průkazu původu. Pokud je vám jedno, že to bude kříženec, je vám jedno, jak bude vypadat nebo jakou bude mít povahu (což u psů bez PP nikdy nevíte, co z toho vyroste), **ADOPTUJTE**. Čistokrevný

pes bez PP **NEEXISTUJE!!!** Neplaťte zbytečně peníze někomu, koho zajímá jen zisk. O množnách toho bylo již psáno mnoho. Zbytečně doma nemnožte. Venkovní kočičky kastrujte. Kočičí útulky praskají ve švech a mnoho koťátek a kočiček tam čeká na nový domov, pokud mají to štěstí a přežijí. Pejšků, co stále hledá domov, je taky mnoho. Uděláte dobrou věc a zvířátko vám to mnohonásobně vrátí.

Zajděte se do nějakého podívat a na tuto problematiku se jich tam osobně zeptejte.

(Užitečné odkazy, kontakty: fcb skupina Ztracení a nalezení psů u hranic a celý rozhovor najdete na www.mestohranice.cz).

Děkuji za rozhovor, P. Hošková

Pokec se starostou

V pondělí 10. srpna 2020 se v zasedací místnosti městského úřadu setkal Dan Mašlár s mladými občany města na akci nazvané POKEC SE STAROSTOU. Někteří přišli sami, jiní v doprovodu Blanky z knihovny.

I přesto, že bylo vedro k zalknutí, využilo této příležitosti přes třicet dětí a teenagerů. Na úvod představil Dan Mašlár to, co se již realizovat bude – konkrétně úpravu prostranství před Volnočasem, které by mělo být volně přístupné

široké veřejnosti. Diskuze se pak otevřela nad obecnějším tématem – co vám ve městě chybí. Zmíněny byly např. veřejné WC na náměstí, převlékárny u rybníka v Trojmezí. Dalším bodem bylo již téma sportovního vyžití mladých ve městě. Růžové údolí se dětem pro multifunkční hřiště zamlouvá, D. Mašlár vyvrátil obavy z podmáčeného povrchu. Přešlo se ke konkrétním aktivitám, které by zde měly své zázemí. Byly zmíněny sporty: basketbal, florbal, fotbal, sporty se sítí (volejbal, přehazovaná...) a hlavně skatepark. Dalším přáním mladých bylo i zastřešené místo. Diskutující zmínili místa, která osobně znají a líbí se jim – hřiště ve Františkových Lázních, v Krásné, ale také Písku. Dotaz přišel také od P. Hoškové na akce, které by chtěli zajistit od města. Budou vděční za promítání filmů, koncerty vhodných inter-

pretů a také nealko diskopárty pro mladé (starší ročníky si pamatují tzv. „čaje“). Někteří ze starších přislíbili i svou aktivní pomoc s organizací.

Dalším z témat bylo také to, co jim chybí ve Volnočasu – jsou to počítače s internetovým připojením, trampolíny, rádi by znovu taneční kroužek, líbila by se posilovna. Na závěr se všichni s vedením města shodli na tom, že bude fajn se takto setkávat pravidelně (nanuka dostali až pak...)

Nový městský sad

Na vybudování městského sadu jsme uvažovali již dlouhou dobu. Jednotlivé možnosti jsme diskutovali ještě s předchozím panem starostou. Nepodařilo se vytipovat vhodný pozemek. Nakonec jsme tento záměr přetransformovali do nové, na jaře vysázené, aleje podél hlavního tahu ve Studánce. Ten je vnímán veskrze pozitivně a namísto původních náletů díky nim místo výrazně prokouslo.

Úvahy o městském sadu však setrvaly. V rámci projektových příprav pro přípravu parcel jsme znamenali účel využití pozemku nad bývalým kinem jako ovocný sad. Na tomto místě bylo v minulosti uvažováno školní hřiště, ale záměr nebyl realizován a prostor je prázdný.

Na podzim nás upozornila paní Benešová na nabídku ovocných stro-

mů zdarma. Té jsme využili a na pozemku rozměřili místa pro nové stromky. Paní Benešová zvládla ještě před uzavřením školy v rámci environmentální výuky se svými žáky vykopat jámy a stromy zasadit. Za to jim patří velký DÍK!

Osobně věřím, že místo tímto opět vynikne a že stromy a zejména jejich

plody budou sezónním zdrojem vitamínů pro naše občany. Celkem logické jsou obavy z poškození vandaly. Doufám ale, že se naučíme s touto možností žít a že si každý ze stromu vezme jen tolik, kolik sní a že nebudeme čelit nájezdu velkosběračů.

- dm -

Hřbitov ve Studánce

Během minulé zimy se TS vrhly na dlouho zanedbávaný hřbitov a odstranily nežádoucí porosty. Během roku se pak staraly o to, aby prostranství nezarostlo znovu. Po dohodě s farmáři byl upraven ohradník,

aby se na místo nemohla dostat zvířata.

Nyní došlo na okolí hřbitova. Byly odstraněny nálety z prostranství v místě plánovaného památníku obětem 2. světové a směrem ke hřbitovu. Hřbitov je nyní poměrně

komfortně přístupný pro veřejnost.

Zároveň byla zadána výroba podstavce pod památník, na kterém se pracuje. Rádi bychom postupně realizovali celý návrh arch. Kostnera a toto by měl být první krok, na který bychom chtěli plynule navázat s terénními a sadovými úpravami v okolí včetně zpevněných ploch. Na hřbitově bychom ještě rádi vytvořili společné pietní místo s dominantním prvkem. V příštím roce bychom rádi v rámci několika workshopů očistili a postavili náhrobní kameny. Tím bychom toto prozatím uzavřeli a vytvořili tak poměrně nízkonákladově příjemné místo jak pro turisty, tak i pro obyvatele města.

Na „Dušičky“ místní občané zapálili zhruba sto svíček na většině hrobů, k uctění památky původních německých obyvatel.

- dm -

Zahrada u Volnočasů

V této době finišují práce na volnočasové/školní zahradě. Končí tak první a nejzásadnější fáze úpravy tohoto okolí školy. To by mělo v budoucnu lépe sloužit jak žákům školy, tak i návštěvníkům volnočasového centra.

V této fázi bylo odtěženo velké množství hrubého makadamu, které bylo zaskládkováno pod povrchem.

Štěrk byl nahrazen zeminou, aby mohl být povrch zatravněn. Bylo vybudováno nové oplocení a příjemné zákoutí pod tamním ořešákem.

Město rovněž bylo úspěšné v žádosti o dotaci na výsadbu okrasných stromů, které by v jarním období měly být vysázeny právě v této zahradě a na prostranství pod střediskem.

Dům č. p. 666

I když zastupitelé ještě jasně nový záměr neschválili, na Radě se snažíme doporučený konsenzus pro využití domu č. p. 666 pro lepší představu dostat na papír. Záměr, nad kterým byla ve většině shoda, počítá s využitím objektu jako takového víceúčelového komunitního centra. Do tohoto místa, které se navíc nachází v centru města, by měl být soustředěn veškerý život.

Mým zadáním pro architekta bylo, aby místo mohlo fungovat jako místo, kam dospělí i děti rádi zajdou a budou k tomu mít několik důvodů. Představa je provoz knihovny s infocentrem, výstavním prostorem, kavárnou a ubytovací kapacitou pro turisty.

V našich podmínkách se tyto provozy v žádném případě neužívají

samostatně. Těžko bychom toto zajišťovali zvláště jako službu pro občany my. Byla by to ale i velká škoda, protože tyto provozy se skvěle doplňují. Mělo by to vytvářet centrum dění, kde se místní dozví všechny nové drby a turista všechny tipy jak od pracovníků, tak i od místních obyvatel, kteří si tam přišli přečíst knížku, nebo vypít kávu, nebo se jen setkali a na chvíli sedli, zatímco si jejich děti hrají v dětském koutku.

A protože přesně takhle nám již nyní funguje knihovna, a protože je tento záměr přesně v souladu s metodikou knihovnictví 21. století, dohodli jsme v naší knihovně schůzku s architektem a projektantem, kde jim Blanka vyprávěla o všech potřebách takového prostoru a taky nedokonalostech stávajícího. Vše toto bude dopracováno do architektonického návrhu. Vzhledem

Služby pro seniory a ohrožené skupiny obyvatel

Vzhledem ke zhoršené situaci v souvislosti s onemocněním COVID-19 město Hranice obnovuje službu pro seniory nad 65 let věku a osoby v ohrožené skupině, karanténě či přímo nemocné, kterým nemá kdo obstarat základní potraviny a léky.

Své požadavky je možné směřovat na k tomu určenou telefonní linku č. 725 305 387 v každý všední den mezi 9. a 14. hodinou. Nákupy pak budou probíhat vždy v úterý a pátek.

Gratulace

V neděli 1. 11. oslavila své 70. narozeniny paní Jana Hrubá, která je mnohaletou předsedkyní komise pro občanské záležitosti. Nyní si tak vyměnila svou roli gratulujícího a gratulace přijímala. To ovšem o pár dní později z důvodu zdravotní neschopnosti zástupců města.

Zároveň s gratulací také děkujeme za výbornou a časově náročnou práci, kterou odvádí v rámci komise.

Ta je nyní vzhledem ke epidemiologickému vývoji omezená a vedení města bez zástupců komise pouze symbolicky navštěvuje „kulaté“ jubily. Budeme věřit, že se příjemná tradice brzy plně obnoví.

k tomu, že máme projekt radnice, nemusíme začínat od nuly, ale dáme se cestou změny projektu. Projektant tak upozorňoval na technické problémy a jejich řešení. Sám nyní coby technický dozor, dokončil velice povedenou rekonstrukci knihovny v Sokolově, a tak bylo jednání velice plodné.

Před Vánocemi bychom tak chtěli mít na papíře možnou podobu domu na náměstí. Pevně věřím, že po představení studie veřejnosti a projednání na zastupitelstvu, jí vezmeme společně za svou. - dm -

Drobné úpravy na Trojstátí

Čech, Bavorska a Sasko

Již na začátku minulého roku se rozjel nápad německých turistů umístit na místo styku 3 států symbolickou kamennou stélou. Legalizace tohoto nápadu se ukázala jako problematická a myšlenky umístit kámen kamsi kamkoliv mimo hranici jsme odmítali.

Po mnoha jednáních jsme se se starosty okolních obcí dohodli na postupu a kameník začal pracovat na výrobě oné stély. Do toho nám bohužel vstoupily volby v Bavorsku a nový starosta, který se opět chtěl dát tou byrokratickou trnitou cestou a osazení kamene se zastavilo.

Problém se opět podařilo vyřešit již po několika málo schůzkách a realizace se dala do pohybu. To bylo pro německou skupinu okolo Petera Stehra příliš dlouhé, a tak nechali vyrobit kovovou maketu, kterou jsme na místo osadili. Ač jsme si mnohokrát schvalovali vzhled, tak konečný vzhled je z mého pohledu příklad „jak ne“. Což je vlastně dobře, protože i německá strana uznala, že

krvavě červená není ta nejlepší barva do lesa. Tyto drobné detaily jsme si mohli celkem bezproblémově doladit.

Nyní je kámen hotový a brzy dojde k jeho osazení. Mimo to nám v průběhu roku již zcela dožilo dřevěné zábradlí, které jsme nechali vyměnit. Nyní je kotvené k betonovým patkám a doufáme tak, že vydrží o něco déle.

Poděkování dobrovolníkům

Rád bych touto cestou poděkoval všem dobrovolníkům, kteří udržují méně či více exponovaná veřejná

prostranství. Jedná se zejména o skupinu okolo Vaška Zemana a pana Levého, kteří se starají o Trojstátí, dále Vojty Štěpána, který hýčká pomník u bývalého hřbitova v Trojmezí, nebo Slávy Michalčíka, který udržuje pomník v Pastvinách. Dále velký dík paní Benešové, která dle svých možností pečuje o stromy a také všem ostatním, kterým není lhostejný veřejný prostor a udržují třeba nějakou plochu u svého paneláku nebo okolí rodinného domu.

Díky vám!

- dm -

Lidé prosí řidiče: „Sundejte ve Studánce nohu z plynu.“

Na úřad jsme obdrželi několik žádostí/stížností na řešení dopravní situace ve Studánce. Těsně poté další neukázněný řidič zlikvidoval druhou autobusovou zastávku. Nehoda se naštěstí obešla bez zranění a pohled na zničenou zastávku by mohl působit i komicky. To ovšem pouze do doby, než si člověk uvědomí, že pod tou zastávkou běžně stojí lidé a že v okolí bydlí rodiny, kterým tak denně do školy (pokud zrovna není distanční výuka) dojíždí děti.

Zvažovali jsme veškeré možnosti a upřímně říkám, že nejsem příznivcem nějakých zásadních restrikcí v podobě umístění úsekového rada-

ru a podobně. Budeme ale usilovat o všechny ostatní možnosti řešení v podobě značení, ale i obnovení pravidelného měření rychlosti dopravní policíí. Ač při psaní tohoto textu mám sám máslo na hlavě, protože dodržet v celém úseku onu stano-

venou padesátku není úplně snadné, prosím všechny, zkuste se vžít do role tamních obyvatel, pro které je tato silnice jediná cesta na autobusovou zastávku pro jejich děti a mějte toto na paměti, až tu budete zas projíždět.

- dm -

Opravy komunikací

V tomto roce byla pravděpodobně nejvýraznější stavba v této oblasti oprava ulice Na Vyhliídce. Veškeré ostatní stavby nebyly tak rozsáhlé. I přes to se povedlo udělat opět kus práce a něco možná ještě stihneme.

Ne takto komplexně byly opraveny i ulice na Krásňanech. Tyto opravy byly naplánovány a objednány již několik let. Tady byla zvolena levnější metoda pokládky asfaltového recyklátu. Čekalo se nejprve na dokončení opravy Ruské ulice a následně na práce ČEZu. Ty byly nutné navíc opakovaně urgovat a vzhledem k dlouho dopředu danému termínu opravy došlo k mírné kolizi prací, která se projevila sednutím části ulice. Toto se bude řešit opravou v dalším roce a zároveň bychom od této technologie chtěli zcela ustoupit z důvodu nízké životnosti.

Provizorní vysprávka byla provedena i na spojnici mezi ulicemi Nádražní a Nad Nádražím, kde nebylo možné v „mokré“ období vůbec projet.

Mimo silnice bylo rozšířeno parkoviště u mateřské školy, kde měli dlouhodobě problémy zaparkovat jak rodiče, tak i paní učitelky ze školky.

Dále byla dokončena další část chodníku ve Vilové ulici. Zde by měl být přístup k nemovitostem v horní části opět o něco bezpečnější.

Pokud počasí dovolí a stihneme to, chtěli bychom ještě zpevnit rozmáčené parkoviště v Nové ulici a velice těžko sjízdnu cestu v Trojmezí nad přehradou.

V budoucnu bychom rádi řešili opravy komunikací komplexně a nejlépe s využitím dotací. Proto už nyní

Parkoviště u mateřské školy

Opravená silnice na Krásňanech

máme zadané projekty na další ulice. Jedná se o ulici Zborovská, Krátká, Pramenní, Karlova a další. Mimo to je před dokončením projekt na parkování ve Studánce.

- dm -

Výlepkové válce na Masarykově náměstí

Dokončení ze strany 1

Její verzi pak ještě doladila německá spolupracovnice paní Smrtové z Agentury ochrany přírody. Další kolegové pak dodali krásné fotografie. Kromě německého překladu jsme zvažovali i anglický, ale kvůli dobré čitelnosti byla zvolena jen dvojjazyčná varianta.

Práce na dalších dvou válcích začaly zhruba současně – výzvu napsat historii Hranicka přijal ašský historik Mgr. Pavel Matala, který se do práce pustil také s takovou vervou, až byl text opět příliš dlouhý. Znovu přišla fáze bolestivého krácení. Jeho text byl konzultován se studáneckým milovníkem místních dějin S. Michalčíkem. Na třetím válci se podíleli všichni zástupci vedení příspěvkovek, organizačních složek a spolků, kteří napsali krátký text o jejich organizaci. Všechny texty opět na korektury, překlad a pak grafik ze zmíněné firmy

trpělivě zpracovával několik týdnů naše připomínky, až jsme byli všichni spokojeni.

Pak již došlo ke zmíněné instalaci a lidé si mohli proměněné prvky na náměstí prohlédnout a hodnotit. Vzniklo tak vlastně netradiční outdoorové infocentrum, věříme, že se jednou podaří vybudovat i to indoorové. Zaznamenali jsme kladné reakce jen s tím, že se místní obávají, že budou nové válce brzy zničeny vandaly. Budeme doufat, že nikoliv. Chtěla bych poděkovat všem, kdo se podíleli na tvorbě „válců“, V. Kábové a V. Kárníkovi za korektury.

P. Hošková

UPOZORNĚNÍ!!

Přednáška z důvodu vládních nařízení odložena na neurčito, lístky můžete (ale nemusíte) vrátit v místě jejich zakoupení, díky za pochopení.

Nabídka volného bytu

Město Hranice nabízí k pronájmu byt 3+1 ve Studánce. Byt se nachází v domě č. p. 172 ve 3. NP (ze 4). Byt je po kompletní rekonstrukci (nově vyzděné jádro, rozvody, nové obklady, podlahy, dveře). Součástí bytu je lodžie přístupná z jednoho z pokojů.

Více informací a formulář žádosti o přidělení bytu v kanceláři ITES nebo na telefonu: +420 354 599 961.

Místní hostince - č. 2

V těžké době současné korona-virové krize, kdy jsou už zase zavřeny i všechny hospody, si pojďme alespoň připomenout další z někdejších rossbašských hostinců. V prostoru dnešního parku, který kdysi nesl označení Parkplatz (volně Parkové náměstí), se nacházely hned 4 hostince, přičemž dva byly současně hotely.

Jednou z nejstarších hospod byla „**Zum Müller-Moa**“ (U pana Müllera) č. p. 145, která byla zbudována roku 1780. Stávala v levé části dnešní ruiny hotelu Praha. V hostinci se scházelo několik místních spolků. Müllerovi vedle hostinské činnosti provozovali také řeznictví. Hospoda byla vyhlášena vynikajícím plzeňským pivem a skvělou kuchyní. Počátkem 30. let minulého století byl vedle původního domku postaven moderní hotel s restauračním zařízením. V původním hostinci pak bylo řeznictví. Tento objekt byl zbořen v 50. letech. Hotel s restaurací byl provozován i po odsunu původního německého obyvatelstva. Objekt několikrát vyhořel, počátkem 90. let byl privatizován, několikrát změnil majitele, až počátkem nového milénia definitivně podlehl poslednímu požáru. V současnosti má silně narušenou statiku a je jen otázkou času (a zřejmě i obecních financí), kdy půjde definitivně k zemi.

Hned vedle se nacházel další hostinec „**Zum goldenen Löwen**“ (U zlatého lva) č. p. 252, který v roce 1820 postavil Johannes Künzel. V přízemí byl hostinský lokál, který navštěvovali především místní sedláci, v patře pak byl společenský sál, kde se pořádaly nejrůznější akce a divadelní představení místního spolku Germania. Objekt byl zbořen v 50. letech 20. století.

Dole: „U zlatého lva“ uprostřed, vlevo Müller-Moa a v popředí nově založený park, kolem roku 1920

Nahore původní hostinec, dole pak novostavba z 30. let 20. století

Třetím hostincem s řeznictvím byl „**Zum goldenen Hirschen**“ (U zlatého jelena) č. p. 616. Zanikl, jako většina ostatních, po skončení války. Objekt se dochoval dodnes, slouží jako obytný dům.

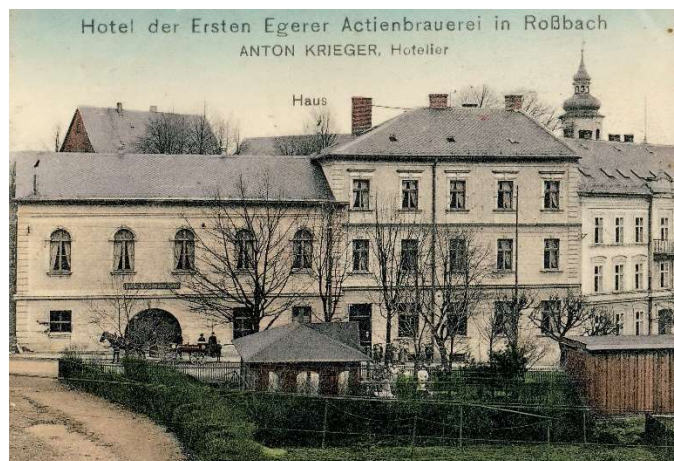
Čtvrtým hostincem v tomto prostoru byl „**Hotel Prvního chebského akciového pivovaru**“ č. p. 160, dnešní Beseda. Původní zástavba pocházela z roku 1790. Počátkem 19. století zde byl zřízen Schörnerův hostinec, kde se scházel místní pěvecký spolek založený roku 1833. V roce 1892 pak koupil celý komplex „Chebský akciový pivovar“ a zbudoval zde výstavný hotel s restaurací a společenským sálem. Naproti přes ulici v parku se nacházela zahradní restaurace. V roce 1916 si hotel pronajal Eduard Küss, který předtím provozoval hotel Küss naproti nádraží,

dnešní dům č. p. 521, kde po roce 1918 sídlilo české četnictvo a financové. V restauraci se v meziválečném období scházela zdejší honorace pánů radních a místních průmyslníků. Historie hotelu Prvního chebského akciového pivovaru končí s odsunem původního obyvatelstva. V poválečné době byl (a dodnes je) využíván jen společenský sál nacházející se v prvním patře. Celý objekt v dobách reálného socialismu postupně chátral (jako ostatně celý městys) a na svou rekonstrukci čeká dodnes.

S. Michalčík / www.thonbrunn.cz

Nahoře původní zástavba v místech dnešní Besedy, zcela vpravo Schörnerův hostinec, vpravo hotel se zahradní restaurací přes ulici (kolem roku 1910) a dole pak interiér restaurace.

Garten-Restaurant

Bezdotkatková zóna

Snažíme se maximálně operativně řešit stížnosti obyvatel na některé problematické skupiny spoluobčanů. V minulosti to byl častý problém ve Studánce. Město nemá mnoho nástrojů, jak toto efektivně řešit, jelikož se často jedná o byty ve svém vlastnictví. Po vzoru některých obcí jsme požádali o zřízení tzv. bezdotkatkové zóny, což má zabránit onomu obchodu s chudobou. S žádostí jsme byli úspěšní, a tak v katastru Studánky tato vyhláška již od začátku října platí. I přes to, že naše konkrétní případy toto neřeší, mělo by to do budoucna zabránit různému kupčení se

soukromými byty, zejména ve vlastnictví různých zvláštních firem. Obyvatele, na které si lidé stěžovali, jsme navštívili a zdá se (ťuk, ťuk), že se některé problémy dají řešit i lidskou domluvou.

Nyní jsme k tomuto kroku přistoupili na vybraných místech v Hranicích. Přiměla nás k tomu zejména stížnost mnoha občanů k objektu v Evangelické ulici. Zde problémy opakovaně řešila PČR. Na základě upozornění, majitel ukončil nájem, ale tato nemovitost je za tímto účelem provozována dále již několik let. Zde si tedy od tohoto opatření slibujeme nejvíce.

- dm -

Ohlédnutí za Během městem

V sobotu 19. září 2020 se konala na Masarykově náměstí v Hranicích akce, kterou organizovala v 80. – 90. letech Základní škola Hranice. Nyní se „Běh“ rozhodla obnovit Rada rodičů ve spolupráci s Městem. Již v červenci se spustila možnost registrace na k tomu určenému emailu. V průběhu léta se ladily trasy – organizátorky hledaly ideální náročnost pro všechny věkové kategorie. Byly osloveny místní spolky, firmy, okolní města a vesnice, aby tato sportovně-společenská událost měla širší dosah. Nakonec se přihlásilo 95 účastníků z celého regionu.

Program zahájil Pavel Jelínek, bývalý ředitel místní školy, který byl u zrodu akce. Pak již odstartovaly ty nejmladší děti, které vehementně podporovali a doprovázeli rodiče a také беруška Káťa. Následoval běh s Aničkou. Nevybíralo se totiž startovní, místo toho všichni mohli přispět na rehabilitaci Aničky Stehlíkové z Aše, která je na vozíčku. Při okruhu cca 600 metrů ji doprovázela partička ze ZUŠ R. Schumanna Aš, ale také další nadšenci z řad závodníků i diváků. Na místě se vybralo 12.100,- Kč, další lidé pak přispívali na transparentní účet Aničky a celková částka se po víkendu blížila k 16.000,- korunám.

Pak již závodili žáci 1. stupně, které čekal stoupák ke kostelu, ale všichni ho zvládli s přehledem a také s podporou Dana Mašlára. Druhý stupeň měl již trasu 800 metrů, která vedla kolem hřbitova. S velkým náskokem vyhrál Pěta Hrkal, který po závodě přiznal, že trasu poctivě trénoval. A pak přišel na řadu štafetový závod. Sedm pětičlenných týmů, poskládaných napříč věkem, pohlavím, zaměstnáním i tělesnou kondicí byly zárukou napínavého a přitom zábavného souboje. Vítězi se stali očeká-

vaní favorité z BB kruháče, jehož organizátor Lukáš Kopecký rozcvičil děti i dospělé. Někteří bez předchozího tréninku, jiní v outfitech z 80. let a ve cvičkách(!) sklídili ovace diváků za téměř hrdinské výkony. Někteří ze štafety běželi také v závěrečném běhu na 5 km, který celou akci završil. Vítězem na krásné, ale poměrně náročné trati se stal Jan Minařík z Chebu, i přestože se v jednom úseku ztratil a musel dobíhat ostatní závodníky. Napětí dokázal zvýšit starosta Dan Mašlár, který se objevil v cíli na konci závodního pole a s vysvětlením, že si závod prostě užil.

Následovalo vyhlášení těch nejlepších. Kromě medailí, diplomů a krásných pohárů někteří získali poukázky na trénink s Janou Šambergerovou, BB kruháčem nebo vstupy do TopGun Lasergamu v Sokolově. Díky patří (kromě výše zmíněných) také firmě Hannah, která zapůjčila startovní nafukovací oblouk. O občerstvení se postarali hasiči a Adélka Palačinka z Pastvin, TS pomohly s technickým zázemím, holky z Rady rodičů a Štěpánka Mašlárová

s celkovou organizací, Blanč vše bravurně zdokumentovala. Můžeme říct, že nás prosluněná akce namotivovala pokračovat příští rok, věříme v ještě vyšší účast a svědomitější tréninkovou přípravu... :)

PŘEHLED VÝSLEDKŮ:

Děti MŠ: 1. Jáchym Hrkal, 2. Petr Strunz 3. Emička Lopušková

1. stupeň, 600 m: 1. Petr Hrkal, 2. Vojtěch Hrouda, 3. Václav Kocourek

2. stupeň, 800 m: 1. Marek Strunz, 2. Laura Mojcherová, 3. Václav Hrouda, (4. E. Pešková)

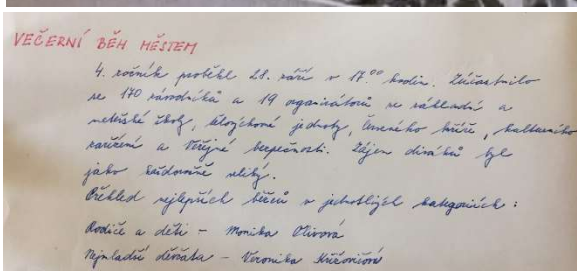
Štafeta 5 x 800 m: 1. BB kruháč, 2. Sokolci, 3. MAJDM (žáci ze ZŠ), 4. Učitelé ZŠ Hranice, 5. AMVLANO, 6. Hasiči mix, 7. Živá Studánka

Běh 5 km: muži: 1. Jan Minařík, 2. Miroslav Amrich, 3. Pepa Robausch

Ženy: 1. Markéta Vítková Závacká, 2. Jana Stránská, 3. Petra Gruberová

Běh pro Aničku: všichni, kdo se zúčastnili a přispěli, zvítězili!

P. Hošková a P. Pešková

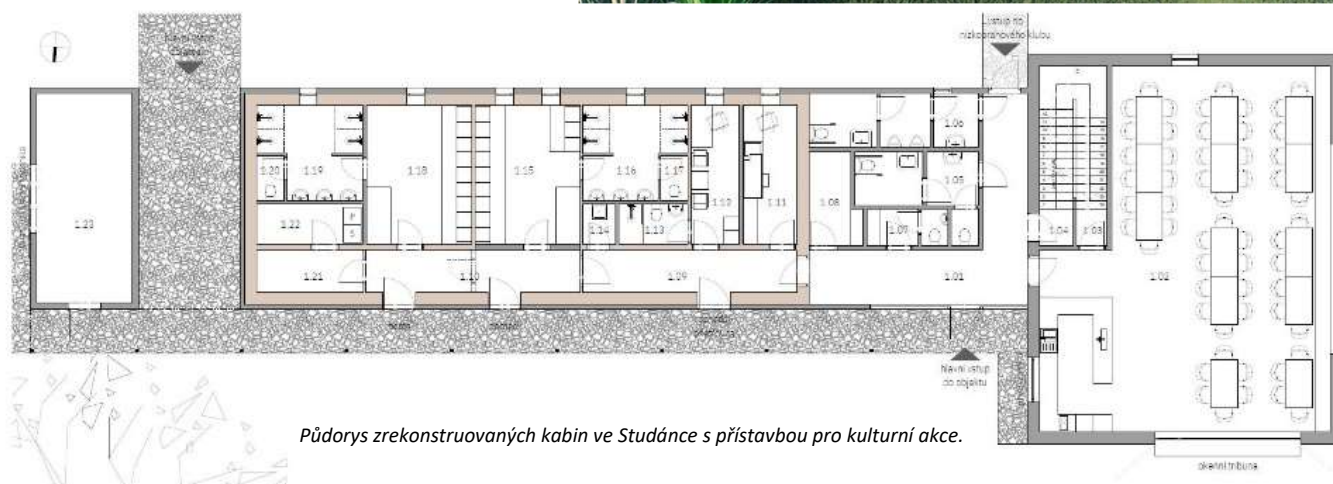
Během akce uspořádal V. Kárník výstavu Běh městem 1980 ... 2020, použil materiály ze školních kronik.

Kabiny Studánka

Jedním z bodů programu jsme měli vybudování místa pro setkávání ve Studánce. Dlouho jsme v tomto směru otáleli, neboť jsme se mleli mezi tím, jestli věnovat energii koupi Hastrmana, nebo přistavovat kabiny. Paní majitelka pozemku okolo Hastrmana však vyřešila tuto otázku za nás, když prodala pozemek jinému zájemci. My se tak mohli plně věnovat novému cíli.

Před několika dny jsme obdrželi architektonický návrh na možnou podobu tzv. Obecního domu ve Studánce. Ten by se měl stát středobodem veškerého společenského dění ve Studánce. Studie se snaží moderním způsobem odrazit okolní původní zástavbu a s ohledem na blízký les udržet přírodní materiály. Mělo by zde tak vzniknout důstojné zázemí pro fotbalisty, ale i menší sál pro pořádání různých akcí a menší podkrovní komunitní prostor pro využití místními skupinami.

Co na to říkáte?

Půdorys zrekonstruovaných kabin ve Studánce s přístavbou pro kulturní akce.

Oddechový koutek dětské poezie

Hugo Berkovec z Trojmezí (11 let):

Starý Gerhardt z Gottmannsgrünu

nikdy neměl kašel, rýmu
chodí k nám pěšky
v zimě má běžky
z Rehau do Gottmannsgrünu

Nahřbetskoč z Háje

je pověstí kraje
v lese nad Aší
pocestné straší
Nahřbetskoč z Háje

Eda Berkovec z Trojmezí (8 let):

V tom našem Trojmezí

pase se hovězí
pase a bučí
v břiše nám kručí
dáme si hovězí

Stará Gréta z Rossbachu

psala jenom v švabachu
teď už je z Hranic
stojí to za nic
byla radši z Rossbachu

Elen Vláčilová z Hranic (8 let):

Na Ašáku v Hranicích

bydlí teta Hanka
pořádá tam mejdany
a na nich bývá mamka

Zvířecí fotogalerie

Na výzvu sdílet ve zpravodaji fotografii domácích mazlíčků reagovali hlavně pejskaři. Ohlášených psů v r. 2020 je v Hranicích 300, tak asi ani není divu. Za všechny příspěvky děkujeme.

Jorkšírka Nelly a
Biewříčka Ebi Jsou
jim 4 a 3 roky.
Hana Viktorová

Milí spoluobčané, už několikrát jsme vás žádali, abyste přestali krmit naše koně. Za prvé se to nedělá, za druhé kůň může zemřít v nepředstavitelných křečích. Děkujeme za pochopení. Bláhovi z Hranic

Všem krásné Dušičky,
ať s láskou
vzpomínáme na naše
nejbližší. K. Hřebířová

2020-10-29 16:45

Zdravím všechny lidi, kteří mají rádi čtyřnohé kamarády. Jsem v novinách poprvé, tak se trochu stydím. Jmenuji se Bella, jsem fenka australského ovčáka. Přeji - společně se Sandrou i Mirkou - všem pejskům a pejskařům krásně prožitý barevný podzim a pevné zdraví! Haf

Ája a Bejlí Hoškoví při přednášce o tom, že by neměli zdrhat, protože paní Dzianová je stejně najde.

Tuto rybičku můžete vidět na úřadě, přímo v kanceláři starosty. Jmenuje se Stewart (podle animované postavičky S. Griffina). Pokud z nějakého důvodu není fit, odráží se to na stavu vedení/města. Aktuálně se má dobře.

Hranický zpravodaj – vychází čtvrtletně. Vydává Město Hranice, U Pošty 182, Hranice, 35124.

Evidenční číslo: MK ČR E 23935. Korektury: V. Kárník, Grafika: S. Michalčík. Odpovědný redaktor P. Hošková.

Své reakce, články posílejte na mistostarosta@mestohranice.cz